

تأثیر زیرساخت‌های راه‌آهن بر صنعت گردشگری در دو گروه از کشورهای عضو OECD و کشورهای منطقه منا

نسرين عمرانی^۱، رباب نقی زاده^۲، الهام شهرزاد آذر^۳

^۱ (دانش‌آموخته کارشناسی ارشد توسعه اقتصادی و برنامه ریزی دانشگاه تبریز)

^۲ (دانش‌آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی گردشگری دانشگاه تبریز)

^۳ (دانش‌آموخته کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه تبریز)

r.nagizadeh71@gmail.com

چکیده

حمل و نقل را می‌توان شاه‌رگ اصلی صنعت گردشگری دانست، به گونه‌ای که بین پیشرفت صنعت جهانگردی و حمل و نقل رابطه‌ای تنگاتنگ و کاملاً مستقیم وجود دارد که نقصان یکی باعث افت دیگری نیز می‌شود. سرمایه‌گذاری در صنعت حمل و نقل هر کشور جزء زیرساخت‌های توسعه آن کشور محسوب می‌شود. که در واقع نخستین گامی است که برای بهبود صنعت جهانگردی و اوضاع حمل و نقل برداشته می‌شود. در این میان حمل و نقل ریلی به دلیل انرژی کمتر، آلودگی کمتر، ایمنی بیشتر، ظرفیت بالای حمل مسافر از مزایای بیشتری نسبت به سایر ناوگان برخوردار است. بنابراین هدف این مطالعه بررسی تأثیر زیرساخت‌های راه‌آهن بر صنعت گردشگری در دو گروه از کشورهای عضو OECD و کشورهای منطقه منا طی دوره ۲۰۱۵-۲۰۰۰ با استفاده از رهیافت گشتاورهای تعمیم‌یافته (GMM) است. این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی بوده و داده‌های مورد نیاز آن به روش اسنادی جمع‌آوری شده است. طبق نتایج بدست آمده، درجه باز بودن تجاری، توسعه شاخص بهداشت، تعداد خطوط راه‌آهن، تعداد مسافرهای حمل‌شده تأثیر مثبت در هر دو گروه از کشورها و نرخ ارز واقعی تأثیر منفی در کشورهای عضو OECD و تأثیر مثبت در کشورهای منطقه منا بر صنعت گردشگری دارند و همچنین مقایسه ضرایب در هر دو گروه از کشورها بیانگر این است که میزان تأثیرگذاری زیرساخت‌های راه‌آهن بر صنعت گردشگری در کشورهای عضو OECD^۱ بیشتر از کشورهای منطقه منا می‌باشد.

واژگان کلیدی

صنعت گردشگری، حمل و نقل، زیرساخت‌های راه‌آهن، روش گشتاورهای تعمیم‌یافته.